

ת"פ 214/01/19 - מדינת ישראל נגד יוסף קורצוולד

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 214-01-19 מדינת ישראל נ' קורצוולד

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף קורצוולד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה שיר סילמן

ב"כ הנאשם עו"ד בר הילה גורן ממשרדו של עו"ד ברזילי

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירה של מתן שוחד (3 עבירות), עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם על ידי הצדדים, כי הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, הצדדים יבקשו להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר אותם יוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, אם ימצא מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות השירות; מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו, כאשר הקנס ישולם בפריסה ל-18 תשלומים.

כתב האישום

בהתאם לעובדות כתב האישום, חברת נתיבי ישראל, החברת הלאומית לתשתיות תחבורה בע"מ (להלן: "נת"י" או

עמוד 1

"נתיבי ישראל"), היא חברה ממשלתית העוסקת בתכנון, פיתוח ואחזקת כבישים ודרכים בישראל. נתיבי ישראל החליפה בשנת 2004 את יחידת הסמך במשרד התחבורה, מע"צ.

עם הפיכתה לחברה ממשלתית, החלה נת"י להעסיק במיקור חוץ נותני שירותים רבים, בהם מנהלי פרויקטים, האחראים על ניהול שלבי הקמת הכביש מתכנון ועד ביצוע, מתכננים, מודדים ויועצים; וכן קבלני ביצוע האחראים על סלילת הכביש.

כחברה ממשלתית מחויבת נת"י לבצע התקשרויותיה בהתאם להוראות הקבועות בחוק חובת מכרזים, התנ"ב-1992 ותקנותיו. כאמור בתקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993 כאמור בהוראות אלה מומחה/מומחים, הם בעלי התפקידים הבאים: מנהל פרויקט, מתכנן, יועץ בתחום התכנון, מודד וכן יועץ לביצוע עבודה הדורשת יחסי אמון או ידע ומומחיות מיוחדים.

מחלקת התקשרויות היא מחלקה בנת"י האחראית על הליך ההתקשרות עם מומחים.

ועדת מכרזים (מומחים) (להלן: "הוועדה" או "ועדת המומחים"), היא הגוף המוסמך לקבל החלטות הנוגעות להתקשרות של נת"י עם מומחים: כניסת מומחים למאגר הספקים; בחירת מומחים מתוך המאגר התקשרות עימם; הגדלות הקטנות של סכום התקשרות עם מומחים.

הוועדה מונה לפחות שלושה בעלי תפקידים בנת"י, וכוללת נציג של הלשכה המשפטית ושל חשבות החברה.

מאגר הספקים של נתיבי ישראל הוא מאגר הכולל בעלי מקצוע (חברות ויחידים) בהתמחויות שונות אשר ועדת מומחים קבעה כי עמדו בתנאי סף שנקבעו בנהלי נת"י ובכללם השכלה, רישיון, ניסיון מקצועי ועוד. על פי נהלי חברת נתיבי ישראל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, תנאי הכרחי להתקשרות עמה בחוזה למתן שירותים מקצועיים דוגמת שירותי ניהול פרויקטים, תכנון או מדידות, רק עם ספק הכלול במאגר הספקים בהתמחות הרלוונטית.

המעורבים

שמעון (שימי) בן דוד (להלן: "בן דוד") החל לעבוד בנתיבי ישראל בחודש אפריל 2011. תחילה שימש בן דוד עוזרו של המנכ"ל שי ברס ובהמשך עסק בניהול השוטף של יחידת מאגרים וספקים, היה חבר ועדת מומחים ולקח חלק פעיל בשיבותיה. בחודש אפריל 2012 מונה בן דוד לממלא מקום סגן מנהל אגף חוזים, רכש ולוגיסטיקה, וביולי אותה שנה מונה לסגן מנהל האגף.

בחודש אוגוסט 2014 קודם בן דוד פעם נוספת, עת מונה ע"י דירקטוריון נתיבי ישראל לממלא מקום מנהל אגף רכש חוזים ולוגיסטיקה בחברה, וניתנה לו זכות חתימה על חוזים בשווי של עד 20 מיליון ₪.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש יולי 2012, שימש בן דוד יו"ר ועדת מומחים, ניהל ביד רמה את

ישיבותיה והיה בעל השפעה מכרעת על החלטותיה להתקשר בחוזים עם ספקים ויועצים בתחומי התכנון, ניהול הפרויקטים והמדידות.

בהיותו עובד נתיבי ישראל, היה בן דוד עובד ציבור כהגדרתו בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם

הנאשם הוא מודד מוסמך אשר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, סיפק לנתיבי ישראל שירותי ייעוץ בתחום המדידות באמצעות עסק שבבעלותו - "קורצוולד יוסי מדידות, תיאום, ניהול ופיקוח פרויקטים".

בשלושה מועדים שונים במהלך השנים 2014-2015 מסר הנאשם בידיו של בן דוד, שוחד בדמות כסף או שווה כסף בסכום כולל של כ-9,000 ₪, וזאת בעד משוא פנים מצידו של בן דוד לטובת האינטרסים של הנאשם והחברה שבבעלותו בנתיבי ישראל באופן כללי, ובעד פעולתו של בן דוד, במסגרת תפקידו בנת"י, לקידום עניינים מסוימים של הנאשם, כמפורט להלן:

א. בשנת 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך היה בסמוך לראש השנה, מסר הנאשם לבן דוד מעטפה ובה 3,000 ₪ במזומן.

ב. הנאשם מסר את הכסף בעד פעולתו של בן דוד במסגרת תפקידו כחבר וועדת מומחים בנת"י, לשם תיקון הסכם "יועץ בתחום מדידות ומודדים באחזקה 2013-2014", שנחתם עם קורצוולד באופן שמועד תחילתו הוקדם למפרע. וכן, בעד תמיכתו של בן דוד, בוועדת מומחים שהתכנסה, ביום 30.7.14, במימוש האופציה שנכללה באותו הסכם להארכתו בשנה נוספת, עד ליום 31.7.15; הארכה שאפשרה לנאשם לקבל מנתיבי ישראל שכר רב. מספר חודשים לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך היה בסמוך לחג הפסח, שנת 2015, מסר הנאשם בידיו של בן דוד מעטפה ובה 3,000 ₪ במזומן ובשוברי קנייה. זאת עשה הנאשם בעד פעולתו של בן דוד במסגרת תפקידו לקידום ענייניו של הנאשם בוועדת מומחים, ובכלל זה פעולתו של בן דוד במסגרת תפקידו בוועדת מומחים מיום 16.2.15, לאישור התקשרות עם הנאשם בהסכם "שירותי בקרה לבדיקת נתונים הנדסיים בניתוחי שכ"ט למדידות בתחומים שונים".

ג. ביום 8.9.15, במשרדו של בן דוד בנת"י, מסר הנאשם לבן דוד, מעטפה ובה 3,000 ₪ במזומן. הנאשם עשה כן על מנת שכן דוד יפעל, במסגרת תפקידו בוועדת מומחים, לחידוש ההסכם מול הנאשם כ- "יועץ בתחום המדידות ומודדים באחזקה", למשך שנמה נוספת, לפני שתוקף ההסכם פג ביום 31.7.15.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

ב"כ המאשימה הדגיש כי התיק הוא חלק קטן מפרשה מאד גדולה המתנהלת ברובה בבית המשפט המחוזי - מרכז, כאשר חלק מכתבי האישום הוגשו אף לבית משפט זה. הסדר הטיעון שהוצג לבית המשפט, הוא פרי משא ומתן ממושך

ולא פשוט, ההסדר מאוזן גם אם נוטה מעט לקולא, תוך שנלקחו בחשבון בין היתר הודאת הנאשם, נסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול חומרת העבירות.

המאשימה סבורה כי מנעד הענישה הוא רחב מאוד, לא קבוע, החל ממאסרים בפועל שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות מאחורי סורג ובריח.

עוד טענה המאשימה כי העונש אליו עותרים הצדדים, בדמות מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בתוספת קנס הינו עונש הולם, בנסיבות העניין, בהתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, נטילת אחריות, הבעת חרטה, החיסכון בזמן שיפוטי כמו גם היעדר עבר פלילי רלוונטי וחלוף הזמן. המאשימה ציינה כי במסגרת ההסדר לקחה בחשבון גם את מצבו הרפואי של הנאשם שרחוק מלהיות מיטיב.

ראיות ההגנה

מטעם הנאשם העיד מר אהרון איינשטיין, לשעבר אחראי במחוז ירושלים ויהודה ושומרון, אהרון הכיר את הנאשם עת היה הנאשם מודד שטח. אהרון העיד כי הנאשם היה מודד מוסמך, אשר ביצע את העבודה בצורה מקצועית וברמה מאד גבוהה, הקפיד על יחסי חברות עמו ועם כלל העובדים, היה עובד מסור אשר עבד שעות ממושכות, עת נדרש לכך.

אהרון הוסיף כי אף בעת ששימש כסמנכ"ל במע"צ, הנאשם עבד עמו, ומקצועיותו ואדיבותו המשיכו להוות נר לרגליו.

עוד העיד מטעם הנאשם, מר נחום ריש, חבר קרוב של הנאשם, נחום ציין כי שירת עם הנאשם ביחידה סודית, מסר כי בשלוש השנים האחרונות מעת פרוץ החקירה, חווה הנאשם קשיים אשר גבו ממנו מחיר כבד, נחום העיד על אופיו הטוב והמסור של הנאשם כחבר וכאיש משפחה וביקש את רחמי בית המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ביקשה מבית המשפט לקבל את הסדר הטיעון בהיותו ראוי בנסיבות העניין.

היא הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה וציינה כי המאשימה שקלה את כלל השיקולים הראויים.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם את היות הנאשם אדם נורמטיבי, אב לשני ילדים וסב לשני נכדים, נעדר עבר פלילי, אין חשש להישנות העבירות, לטענתה, הנאשם הביא לחסכון של מיליוני שקלים למע"צ הישנה ולנת"י.

ב"כ הנאשם ציינה את מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, אשר לו חלק מהותי בהגעה להסדר הטיעון, בעניין זה אף הוגשו מסמכים רפואיים, בנסיבות אלה, עתרה ב"כ הנאשם כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו ויקצר את שעות העבודה של הנאשם ל- 6 שעות יומיות, על מנת להתיר לנאשם בין היתר לצאת לעבודה ולקבל את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק.

דין

עניינו של נאשם זה הוא חלק מפרשה מסועפת ומורכבת שנחקרה ועוסקת בעבירות שבוצעו על ידי עובדי ציבור ועל ידי אחרים.

בתמצית יצוין כי עניינה של פרשה זו, בניצול קשרים אישיים שבין קבלנים שונים לעובדי ציבור, על מנת להפיק רווחים כספיים, בדרכים שאינן חוקיות.

ברי שמעבר לפגיעה בשלטון החוק שיש במעשים אלה, ופגיעה בנורמות התנהגות ראויות בחברה מתוקנת, הרי שיש בכך פגיעה בציבור כולו.

הנאשם, נתן כסף לבן דוד, עובד הציבור, בשלוש הזדמנויות שונות, כספים, בעד פעולות הקשורות בתפקידו של בן דוד לקידום ענייניו של הנאשם.

מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, מחייבת גזירת דינו של הנאשם את בית המשפט, להלך במסלול שלבי, כאשר בשלב הראשון נקבע מתחם העונש ההולם לעבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בענייננו, הערכים המוגנים בעבירה שבביצוע הורשע הנאשם, הינם טוהר המידות, ניקיון כפיהם של משרתי הציבור והאמון בהם, כמו גם הבטחת פעילותו התקינה של המנהל הציבורי.

רבות נכתב בפסיקת בתי המשפט על חומרתן היתרה של עבירות השוחד לסוגיהן, ובכלל זה על העבירה של מתן שוחד. מדובר, כאמור לעיל, בעבירות החותרות תחת סדרי חברה ושלטון תקינים, פוגעות בשלטון החוק, בטוהר המידות ובתקינות פעולתו של השירות הציבורי. עבירות אלה מובילות לפגיעה באמון הציבור בעובדי הציבור, ועלולות להוביל בכך לפגיעה בחוסנה של החברה בישראל. הנפגע העיקרי מעבירות השוחד, הוא אפוא, הציבור בכללותו.

על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בעבירות השוחד, כדי לשרש עבירות אלה. בעניין זה יפים הדברים שנכתבו בע"פ 389/72 **זוקאים ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד כז (2) 487:

"[...] כיבוד החוק דורש בראש ובראשונה פעולה חינוכית קשה וממושכת, אבל עד שיגיעו ימות המשיח, אף לא נוכל בלעדי כוח ההרתעה שבעשיית דין ובאימת הדין. חשוב בעיני מאוד מה יגידו בגת ומה יבשרו בחוצות אשקלון בגמר פרשת אשדוד זו, ושלא ייצא הקול שבית משפט זה קרא דרור לנותני שוחד. רחמנות יתרה כלפי הפרט בכגון אלה עלולה לעלות כדי התאכזרות לחברה כולה, פן היא תשקע ביוון המצולה של שוחד ושל שחיתות".

עוד נקבע בפסקי דין שונים כי עבירה של מתן שוחד היא עבירה חמורה, שיש בה משום השחתת המידות. העובר עבירה זו הרי הוא חוטא ומחטיא אחרים, ואחרים אלה הם משרתי ציבור (ראו למשל ע"פ 4416/90 **מיכאל זינו נ' מדינת ישראל** [פורסם בבנו] (ניתן ביום 30.12.90)).

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, על אף שכל עבירת שוחד נושאת עמה חומרה טבועה, חובה לבחון את נסיבות

העבירה וביצועה בכל מקרה לגופו, יש לבחון האם מדובר במקבל שוחד, במתווך לשוחד או בנותן שוחד. בנוסף, מן הראוי לבחון את תפקידו של עובד הציבור וכן את תפקידם של נותני או מתווך השוחד; יוזם ביצוע פעולת השוחד; אופי הפעולה; היקפה; ומספר הפעמים בהן הוא ניתן. עוד נבחנים טיב טובת ההנאה שניתנה במסגרת השוחד וערכה; משך התקופה בה ניתן השוחד כמו גם השאלה האם ניתנה תמורה בעד השוחד והאם הייתה סטייה מן השורה.

בחירת נסיבות ביצוע העבירות מלמדת כי הנאשם נתן לעובד הציבור כסף במזומן בשלושה מקרים נפרדים וזאת לצורך קידום ענייניו של הנאשם.

בענייננו, אין המדובר במעידה חד פעמית של מתן כסף במזומן לעובד ציבור, אלא בדפוס פעולה שחזר על עצמו שלוש פעמים. בנסיבות אלה, הרי שיש להעביר מסר ברור ובלתי מתפשר כי אין לתת לעובד ציבור טובת הנאה בעד מילוי תפקידו, וזאת בין אם טובת ההנאה מיועדת עבורו ישירות ובין אם טובת ההנאה מיועדת לאחרים באמצעותו (ראו למשל ע"פ 341/73 **מדינת ישראל נ' ויטה**, פ"ד כז (2) 610, 613; ע"פ 5806/13 **מדינת ישראל נ' בן גיאת** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 17.6.14)).

עיון בפסיקה הנוהגת כמו גם בפסיקה אליה הפנו הצדדים, מלמדת כי מנעד הענישה בעבירות שוחד, הינו רחב מאוד, אשר מתחילה לרוב מעונש מאסר של עבודות שירות ועד לעונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח.

לצד החומרה הגלומה במעשיו של הנאשם, יש לשקול לקולא את העובדה כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות בהזדמנות הראשונה והביע חרטה ממשית על מעשיו, הן בפני המאשימה והן בפני בית המשפט, במסגרת הטיעונים לעונש, חסך זמן שיפוטי כמו גם חלופה הזמן.

המאשימה הדגישה כי הגיעה להסדר טיעון מקל עם הנאשם ולא עמדה על ענישה מאחורי סורג ובריח בין היתר בשל נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם.

בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה, בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב במהות המעשים ונסיבות ביצועם לחומרא ולקולא ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת המתחשבת בצורך בהרתעה ממשית מפני מעשים מן הסוג בהם עסקין, אני מוצאת לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

כאמור, בענייננו, הסדר הטיעון בין הצדדים כלל ענישה מוסכמת של 8 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות, כאשר ב"כ הנאשם, בטיעוניה, עתרה לקיצור שעות עבודות השירות, בהתחשב במצבו הרפואי של הנאשם ובשל רצונו לשלב את ריצוי עבודות השירות עם עבודה על מנת לפרנס את משפחתו.

לחובת הנאשם, שקלתי את חומרת העבירות ואת הצורך להעביר מסר עונשי ברור בגין, על מנת לתרום לעקירת עבירות השוחד מן השורש, אל מול ההתחשבות בנסיבות האישיות.

הסדר הטיעון

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל במדינתנו בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו: ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "מבחן האיזון").

"הלכת פלוני" שם נקבע בין היתר כי:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקבל את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה." (שם, עמ' 608-609).

בהלכת פלוני שהובאה לעיל, פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את הסדר הטיעון המוצע: קיומו של הסדר טיעון כשיקול מרכזי; האם העונש המוצע בהסדר מקיים את האיזון הדרוש בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם, מידת הוויתור שוויתר הנאשם - סיכויי הרשעה, שיקולי המאשימה, אינטרס ציבורי להשגת הודיית הנאשם, האינטרס הציבורי במובנו הרחב - דהיינו, חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, ציפיות הנאשם שהודה על יסוד הסדר הטיעון.

בענייננו, בהינתן הסדר הטיעון שנרקם בין הצדדים, העובדה כי הוא אינו חורג ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרה, העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי והעדתם של עדים רבים, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ממשית, גילו של הנאשם, היעדר עבר פלילי רלוונטי, מצבו הבריאותי המורכב, מצאתי כי הסדר הטיעון הולם ואני מוצאת לכבדו.

במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה ב"כ הנאשם, להורות על קיצור שעות עבודות השירות, כך שהנאשם יבצע עבודות שירות בהיקף של 6 שעות ולא של 8.5 שעות, כפי הקבוע בחוק, וזאת על מנת לסייע לנאשם בשיקומו בשים לב למצבו הרפואי הקשה ולעובדה כי הוא עתיד לעבור ניתוח בזמן הקרוב.

ב"כ המאשימה סבור כי יש מקום להותיר ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

סעיף 51 ו(ב) לחוק העונשין, קובע כי: **"שבוע עבודה של עובד שירות יהיה בן חמישה ימי עבודה; מספר שעות העבודה ביום עבודה של עובד שירות יהיה שמונה שעות וחצי רצופות, ואולם רשאי בית המשפט או הממונה, במקרים חריגים בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם או בהתאם לנהוג במקום עבודות השירות, לאשר ביצוע עבודות שירות בהיקף שעות יומי נמוך יותר, ובלבד שלא יפחת משש שעות עבודה ביום"**.

עיון בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מיום 14/8/2019, מלמד כי בפני הממונה על עבודות השירות, היו פרוסים המסמכים הרפואיים של הנאשם כמו גם מכלול נסיבותיו ומגבלות התעסוקה, ועולה כי שאלת ההתאמה של הנאשם נקבעה על פי מגבלות רפואיות.

הממונה, לא מצא להורות על קיצור שעות העבודה של הנאשם ולא ברור האם עניין זה עמד בפניו, בעת כתיבת חוות הדעת.

לאחר שעיינתי במסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני כמו גם בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר כאמור שקללה נתונים אלה, לא מצאתי להתערב בחוות דעת הממונה על עבודות השירות ולהורות על קיצור שעות העבודה של הנאשם. אין באמור, כדי לגרוע מזכותו של הנאשם, לעתור בבקשה מתאימה אל הממונה, על מנת שיחליט בעניין על פי שיקול דעתו.

סיכום של דבר

בהינתן העובדה כי מצאתי לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 14/8/2019.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 1/12/19 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביחידה לעבודות שירות במחוז מרכז - רמלה.

הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום, עבירה כלשהי שעניינה שוחד.

ג. קנס כספי בסך 20,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-18 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/12/19, והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.